

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΑΚΑΚΗΣ

Ὁ τέως βουλευτὴς Λακεδαιμόνος κ. Δημήτριος Δημητρακάκης εἶνε ἐκ τῶν ἀρχαιοτάτων καὶ γνωστοτάτων πολιτευτῶν. Ἰδιόρρυθμος ἐν τῷ ἐνδύεσθαι, ἰδιόρρυθμος ἐν τῷ περιπατεῖν, μὲ τὴν ἀπαραίτητον ἐκείνην μαγκούρα εἶτε ἀνὰ χεῖρας, εἶτε ὑπὸ μάλης, ἰδιόρρυθμος ἐν τῷ ἀγορεύειν, εἶνε εἰς τῶν περιεργοτάτων ἐν τῇ ἑλληνικῇ βουλῇ τύπων. Πόσων ἐτῶν εἶνε; Ἐκ τῆς ὄψεως δὲν φαίνεται πολὺ γέρον, ἀλλ' ἐκ τῶν ἀναμνήσεών του, ὅταν ἀρχίῃ νὰ ὁμιλῇ καὶ ν' ἀναφέρῃ περιστατικὰ λίαν ἀπομεμακρυσμένων ἐποχῶν, φαίνεται ὑπέργηρος. Διότι ὁ κ. Δημητρακάκης ἔχει μνημονικὸν ἀπέραντον ἀποθησαυρίσας ἐν αὐτῷ ὅλην τὴν ἀνεκδοτικὴν ἱστορίαν τῆς ἐν Ἑλλάδι πολιτικῆς. Εἶνε ἀδύνατον νὰ ὁμιλήσῃ ἐπὶ αἰουδήποτε θέματος χωρὶς ν' ἀναφέρῃ τὸν Κωλέττην ἢ τὸν Λόντον ἢ τὸν Μαυροκορδάτον, χωρὶς ν' ἀναφέρῃ ἐν ἀνεκδοτον, μίαν ἀστείαν παροιμίαν προκαλοῦσαν τὴν ἰλαρότητα τῆς Βουλῆς. Τὸν λόγον λαμβάνει ἐπὶ παντός θέματος, ἐπὶ πάσης συζητήσεως, καὶ λέγει πολλάκις νόστιμα ἀληθῶς πράγματα, λυπηρὸν εἶνε ὅμως ὅτι ἕνεκα τῆς προφορᾶς του — δι' ἣν ἀπενεμήθη αὐτῷ ἄλλοτε τὸ κωμικὸν ἐπώνυμον Χράπα-Χράπας — δὲν ἀκούονται εὐκρινῶς οἱ λόγοι του εἰς τ' ἀκροατήρια.

Ὁ κ. Δημητρακάκης ἐχρημάτισεν ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἀνώτερος διοικητικὸς ὑπάλληλος, ὑπῆρξε δὲ κατὰ τὰς τελευταίας περιόδους τῆς βουλῆς ἀνελλιπῶς ἀντιπρόσωπος τῆς ἐπαρχίας Λακεδαιμόνος. Ἄδηλον ἂν καὶ ἐν τῇ εὐρείᾳ περιφερείᾳ ἐξέλθῃ νικητὴς ἐκ τοῦ ἀγῶνος ὁ κ. Δημητρακάκης· τὸ βέβαιον εἶνε ὅμως ὅτι ἂν ἀποτύχῃ, ἡ βουλή μας θὰ χάσῃ ἓνα τῶν μάλλον περιέργων καὶ συμπαθῶς ἐνδιαφερόντων τύπων αὐτῆς.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ τὴν ἐπαρχίαν Πατρῶν ἀντιπροσωπεύσας ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ κατὰ τὴν ἀρτι λήξασαν περίοδον κ. Ἀχιλλεὺς Γεροκωστόπουλος ἀγεί μόνις τὸ 35^{ον} ἔτος τῆς ἡλικίας του. Γεννηθεὶς ἐν Πάτραις, ἐσπούδασε τὰ νομικὰ μετ' ἐπιμελείας εἰς τὸ ἐνταῦθα Πανεπιστήμιον, ἀναγορευθεὶς δὲ διδάκτωρ μετέβη πρὸς τελειοποίησιν εἰς Παρίσιον, ἔνθα ἐπὶ τριετίαν ἐπεδόθη εἰς εὐρυτέρας σπουδὰς τοῦ δικαίου καὶ τῶν πολιτικῶν ἐπιστημῶν. Μετὰ τὴν ἐξ Ἑσπερίας ἐπάνοδόν του, ἤρχισεν ἐξασκῶν ἐν Πάτραις τὸ δικηγορικὸν ἐπάγγελμα, καταλαβὼν διακεκριμένην θέσιν μεταξύ τῶν συναδέλφων του, οὐχὶ σπανίως δὲ καὶ ἐνώπιον τοῦ ἐν Ἀθήναις κακουργιοδικείου προσκληθεὶς καὶ ἀγορεύσας μετ' ἐπιτυχίας.

Εἰς τὴν πολιτικὴν ἐπεδόθη λίαν ἐνωρὶς ἀποδυθεὶς τὸ πρῶτον εἰς τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα τοῦ 1879 καὶ ἀποτυχῶν δι' ἐπτὰ μόνον ψήφων. Ἀλλ' εἰς τὰς περυσινὰς ἐκλογὰς ἐπέτυχε διὰ μεγάλης πλειονοψηφίας ὡς μέλος τοῦ ἀντιπολιτευομένου συνδυασμοῦ, ἔμεινε δὲ πιστὸς ἕως τέλους εἰς τὰς τάξεις τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ἐν τῇ βουλῇ πολλάκις ἠγόρευσε ἐπὶ πολλῶν ζητημάτων, εἰδείξε δ' εὐχέρειαν λόγου καὶ εὐφράδειαν ἐν πολλοῖς, ἀποκτήσας διαπρέπυσαν θέσιν μεταξύ τῶν ρητόρων τῆς ἀντιπολιτεύσεως, καίτοι ἡ ρητορικὴ του προτιμᾷ ἐξαιρέτως τὸ πομπῶδες ὕφος καὶ ἀρέσκειται κατὰ κόρον ἐνίοτε εἰς μεταφορικὰς ἐκφράσεις καὶ εἰκάνας. Ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ του καὶ μάλιστα ἐν τῇ πόλει Πατρῶν ἀπολαύει πολλῆς ὑπολήψεως καὶ ἐκτιμήσεως, θεωρεῖται δ' ἐκ τῶν ὑποψηφίων τοῦ νομοῦ Ἀχαΐας καὶ Ἠλίδος τῶν ἐχόντων ἀρκετὰς πιθανότητας ἐπιτυχίας.